

ÁCSORGÓK

*Hommage à S. Beckett
et évangéliste Matthieu*

Azt mondták, pontosak legyünk, azt mondták, kora reggel,
mert tud rólunk, számít ránk, érkezik hát, érkezni fog,
hogy menjünk vele, vele tartsunk, mert ő tisztességes,
nála megváltozik eddigi nyomorult életünk, olyan messzire
visz majd, hogy már az út alatt elfelejtjük, amitől
mi is ugyanolyan távol akarunk kerülni, mint azok,
akiket már rég magával vitt, egy másik városba, de lehet,
egy másik országba, netán földrészre, ahol egy tó van,
a tónak túlpartja, emlékek nélkül, fényes ég alatt,
és árad a szimfónia, átjárja kívül-belül azokat,
akik ott..., de innen nem tudták folytatni, akik
– mint utóbb kiderült – hitegettek, mert itt ácsorgunk
még mindig, jött ugyan G., de hiába szólítottuk,
ránk se nézett, utóbb a szolgájával üzent, hogy
legyünk türelemmel, mert most sürgős dolga van,
de visszatér, csak várjunk, várjuk meg, és már nem tudjuk,
hány órája vagyunk itt, vannak, akik naplopóknak, mások
útonállóknak néznek, kiabálnak ránk, meg akarnak verni,
börtönt emlegetnek, hiába mondjuk, mi G.-re várunk,
érkeznie kell, hiszen azt ígérte, újra eljön. Bár ki tudja,
merre jár, miért késik? Ácsorgásunkkal vajon mit akar?

HOLNAPI IDEGENEK

Az üvegajtón túl ülnek a fényes asztal mellett, nincs már üres hely,
gazdátlan pohár, az ünneplő emberek önelégültségével koccintanak,
és két fogás között szelíden készül bennük az esti duhajkodás,

kezdetben még mindenki mosolyog, a mellette ülővel sutyurál,
majd a vele szembeülővel lesz egyre bizalmasabb, egyre hangosabb,
de később már attól sem riadnak vissza egyesek, hogy átkiáltanak
az asztal végén ülőknek, azok meg vissza, és vannak, akik még imént
a pincér fülébe súgták, most meg kurjantanak, intenek, épp csak azt
nem mondják neki, lábhoz, és túl előételen, levesen, kávé, főételen
még egy-egy bort hozatnak, és tömik magukba a finom süteményeket,
már mindenki a másik helyén ül, mindenki mással, mindenki másról,
és vannak, akik... mindegy! Mámorban úszó boldog bagázs,
nemsokára
szétszélednek, nyomukban borfoltok, maradék, a termen átfúj a szél,
holnap kedvetlen ébredés, fél szavak, képzetek. Holnap mindenki
idegen.

TÁBOROZÓK

Tegnap még sütöttek-főztek, gyerekeikkel játszottak a táborozók,
voltak, akik végigfekve a földön, hagyták, a nap birtokba vegye
testüket,
voltak, akik a közeli erdőbe mentek gombát, gyógynövényt szedni,
és voltak, akik félrészezen a sátorban heverték, majd újra töltöttek,
hogy feledjék, vége a tíznapos semmittevésnek, vége a nyárnak,
és holnap vissza kell térniük idegen utcákba, hűvös otthonaikba.
Mi tegnap még kacaj volt, fürdőruha, sikoly, napon száradó cipő,
az ma már lehamvadt tűzhely, sátornyomok, ágrecsegés az erdő felől.
Ma már csak ketten vagyunk, hogy összepakoljuk a maradékot,
az itthagyt ételleket, palackokat, a félbemaradt mosolyokat,
s mintha most kezdődne a kettőnk külön táborozása, de mégse.
Nem tudunk mit kezdeni a ránk szakadt csönddel, a füveken-fákon
átfújó széllel, nem szólunk egymáshoz, nem is nézünk egymás
szemébe,
de érezzük egymás mozdulatait, akár a tovacsusszanó felhőket,
még nyújtánánk párhuzamos óráinkat, csak maradhassunk, és
a táborozókra gondolunk, isten árváira, akik valahol úgy élnek,
hogy nem is élnek. Most próbálnak minket elfeledni.

BÁNAT FÖLDJÉN

Intelem végnapokra

E. P. emlékére

Ne végy fel pózt, se pozitúrát, véleményed jobb, ha nincs,
ha mégis, gondosan rejtse el. A háttérjátékosokkal ne törődj,
vedd tudomásul, hogy vannak, nem tehetsz ellenük semmit.
Ha kérdeznek, válaszolj, vagy csak nézz bambán,
esetleg vond meg a válladat. Hogy kérdezned érdemes-e,
gondold meg hosszan, ebben tarts ki. Ne ragaszkodj bármi áron
azokhoz, akik feléd tartanak, de becsüld meg azokat, akik
a hátad mögött megszólhatnak, legalább nem kell hallgatnod,
mit gondolnak rólad. Akik szemtől szembe mondják,
ne tartsd ellenségeseknek, bár nincs kizárva, hogy
őszinteségük csupán látszat, igaz, ez sem kevés.
Ne tedd szóvá, hogy érvelésükben elmennek a végsőig,
te a viszonylagosságban maradj következetes.
Ne háborodj fel, ha a kérdések végén nincsenek kérdőjelek,
ha a felszólító mondatok mindig pontban végződnek.
S ha már végképp feladnád állásodat, ne káromkodj, ne átkozódj,
csöndben vonulj vissza, engedd el nyelvedtől a szavakat,
arcizmaidat hagyd kisimulni, ne áss mélyre, ha nem muszáj.
És akkor egy napon ráébredsz: sült lapocka nélkül szívszorító,
de minden éjszaka átmenet, és a bánat földje örök.

A TEST TÜNDÉRE

„Jó ez a remény híján való élni akarás.”

(Esterházy Péter)

Mert egy reggel arra ébredsz, pontosan nem is tudod,
de megsejted, megérzed, ahogy egyre határozottabban,
amire évek óta gondoltál, hogy ott hordozod magadban,
hogy ott van benned ezer alakban, és ki tudja, miért,

egyszer csak megmozdul, a fájdalom apró morzejeleit küldi a szívnek, az agynak, fokozatosan helyet követel, előbb a fekvő pózokat váltogatod kénye-kedvére, majd a lépés sorrendjét, a kezed, a fejed tartását, és az étrendedet is megváltoztatod a kedvéért úgy, hogy kezdetben természetesnek gondolod, bizony, az idő, nyugtatod magad, de amire tudatosul benned, hogy összezavarja az álmaidat, és rövidíti a napokat, hogy valamiért állandósult gyomrodban a szorongás, és egyre türelmetlenebb vagy azokhoz, akik veled, érted, tulajdonképpen már rég ő irányít, ő él benned, általad, belőled, és hiába próbálsz végső kétségbeesésedben jóvátenni, amit elrontottál, elmulasztottál, a lélek kevés, a test tündére némán vár, míg egy nap magadhoz békülsz, hogy lemondj róla, és szoborrá válj, földszagú semmivé.

ŐSZI KÉSZÜLŐDÉS

Háza nemrég újrafestve,
udvarán friss kaszavágás,
tűzelőfa nagy rakásban,
bizonyosan nehéz tél jön.
Ágya előtt fel-le sétál,
a szekrényét rendezgeti,
kidobja a fölösleget,
emlékeit mind szétosztja.
Bőröndje már napok óta
nyitva áll a kályha előtt:
egy rend ruha, egy pár cipő,
rózsafüzér, térkép, párna.
Még egy nap, de lehet fél év,
nem számolgat, hátra sem néz,
attól sem fél, ha a nevét
valaki majd elhibázza.